

konservative Medlemmer er netop et talende Vidnesbyrd om, hvilken Uenighed der findes indenfor Kirken om denne Sag. Men er det da Meningen, at hvis der indenfor Kirken hersker delte Meninger om en Sag, saa kan denne Sag overhovedet aldrig røres, saa kan der aldrig ske nogen Fornylse paa dette Omraade, før der hersker absolut Enstemmighed derom? Jeg tror ikke, de ærede konservative Medlemmer faar nogen enstemmig Tilslutning til deres Standpunkt indenfor kirkelige Kredse.

Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden har i ualmindelig stærke Ord gjort sig til Talsmand for den Opfattelse, at der skulde være sket et Overgreb fra Statens Side, ved at Lovforslaget var fremsat, uden at Kirken var blevet spurgt; særlig mener han, at den højtærede Kirkeminister skulde have brudt Borgfreden. Hele denne Side af Sagen synes jeg imidlertid, han skulde lade gaa ud af Diskussionen; det bør jo dog ikke gaa ud over Kvinderne, at man i kirkelige Kredse mener, at Kirkeministeren har handlet ukorrekt, medens han selv hævder, at han har handlet fuldkommen korrekt. Det er dog ikke tænkeligt, at man vil lade Harmen over Kirkeministeren gaa ud over Kvinderne; det vilde dog være for Smed at rette Bager, og en saadan Uretfærdighed vilde Kirken sikkert ikke være med til. Men i høj Grad beklageligt er det, at det konservative Folkeparti ikke har villet være med til at indrømme Kvinderne Ligestilling paa dette Punkt. Man vil altsaa fra den Side vedblivende stemple Kvinder som andenklasses Væsener, og det endda indenfor et Omraade, som ikke mindst de konservative Medlemmer netop hævder som det vigtigste af alle, nemlig det kirkelige. Netop paa dette Omraade skal Kvinderne være en Pariakaste, nok anvendelige til de underordnede Stillinger, men ikke egnede til de mere betydningsfulde Opgaver. Dette er altsaa den Maade, hvorpaa de Konservative fører ud i Livet deres Program-sætninger om Kvindens Ligestilling med Manden.

I ganske særlig Grad maa det beklages, at en af de kvindelige Repræsentanter for de Konservative har kunnet gaa med til at modarbejde Kvindernes Interesser paa denne Maade. Jeg tænker her paa det ærede 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz). Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Stilling; det ærede Medlem sagde nemlig ved første Behandling, at hun vilde udtale sin Glæde over, at vi nu vil naa til fuld Ligestilling i de

offentlige Forhold. Ganske vist føjede det ærede Medlem til, at med Hensyn til Præsteembeder kunde man vel nok gaa med i Princippet, medens Fremgangsmaaden ikke billigedes, navnlig ikke paa det nuværende Tidspunkt. Hvorfor Fremgangsmaaden skulde være bedre, hvis den havde været anvendt paa et andet Tidspunkt, er mig fuldkommen uforstaaeligt, men naar man billiger Princippet, synes jeg, det var rimeligt at stemme for det, selv om man ikke synes om Fremgangsmaaden; det skulde Kvinderne dog nødig undgælde for. Nu derimod vil, som sagt, det ærede 7de Medlem for Hovedstaden ikke være med til at give Kvinderne fuld Ligestilling. Men saa er det jo rigtig glædeligt, at det andet ærede kvindelige Medlem af det konservative Folkeparti, det ærede 6te Medlem for Aarhus Amt (Karen Ankersted), sikkert ikke kan stemme for det af de konservative Udvalgsmedlemmer stillede Ændringsforslag. Jeg beklager, hvis det ærede 6te Medlem for Aarhus Amt ikke er til Stede her i Dag; thi det ærede 6te Medlem for Aarhus Amt udtalte ved første Behandling sin uforbeholdne Tilslutning til, at Lovforslaget blev gennemført: det vilde være en Opfyldelse af det konservative Folkepartis Program; der var ikke Tale om noget Ændringsforslag, der skulde udelukke Kvinder fra at blive Præster; det ærede Medlem mente, at kvindelige Præster maaske vilde støde hendes æstetiske Sans; men hun tænkte, at hendes Stilling i saa Henseende kunde forandre sig. Og det ærede Medlem vil sikkert ikke lade disse rent personlige Følelser være raadende overfor et saadant Spørgsmaal som dette, saa meget mere som det ærede Medlem fremhævede, at der blandt Præster ikke var nogen absolut Modstand imod at se Kvinder som Præster.

Jeg haaber, at de Betæneligheder, som Venstre har faaet mellem første og anden Behandling, og som jeg haaber ikke bunder saa dybt — i alt Fald udtalte den ærede Ordfører for Venstre jo endnu en Gang i Dag, at Venstre var varme Tilhængere af Kvinders Ligestilling med Mændene — at disse Betæneligheder ikke maa faa nogen praktisk Betydning, og at den Modstand, som har rejst sig fra de konservative Udvalgsmedlemmer, følgelig ikke maa faa Magt til at standse det Lovforslag, der skal give Kvinderne den fulde Ligestilling i offentlige Forhold, som i saa høj Grad ønskes af store Kredse af Kvinder Landet over. Jeg kan godt være med til, som det ærede Medlem for Venstre, at